

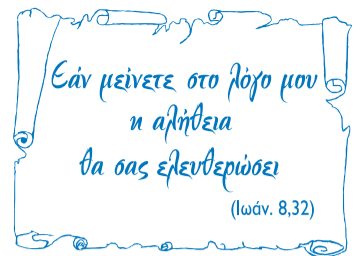

Ενοριακές Καμπάνες

εφημερίδα των καθολικών ενοριών Σύρου

φύλλο 872

21 Ιουλίου 2017

15ήμερη έκδοση • Έτος ίδρυσης 1966
Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Η 50ή Επέτειος της Εγκυκλίου POPULORUM PROGRESSIO

Η πρόοδος των Λαών

Η Μάγκνα κάρτα της Προόδου

Με την Εγκύκλιο Επιστολή του "Η Πρόοδος των Λαών" (Populorum Progressio 26/3/1967), ο πάπας Παύλος ο 6ος, πριν 50 χρόνια, θέλησε να προσφέρει ένα πεδίο δράσης σε "όποιον έχει στην καρδιά του την ηθική, κοινωνική, πνευματική και οικονομική πρόοδο του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά, αλλά και της ανθρώπινης οικογένειας στο σύνολο της, ώστε να επιτευχθεί η τόσο ποθητή παγκόσμια δικαιοσύνη και ειρήνη".

Ο Παύλος ο 6ος συνέχιζε την παράδοση των προκατόχων του, Λέοντος 13ου, Πίου 11ου, Πίου 12ου και Ιωάννη 23ου, απευθύνεται δε τόσο στους καθολικούς, όσο και στους ανθρώπους καλής θελήσεως που κατέχουν ή που επιθυμούν να καταλάβουν υπεύθυνες θέσεις σε δημόσιους, κοινωνικούς, οικονομικούς, επιστημονικούς και εκπαιδευτικούς θεσμούς. Στην προσπάθεια αυτή ο Πάπας ξεκινά λαβαίνοντας σοβαρά υπόψη του, τη θέση των ανθρώπων μέσα στα πλαίσια των υφισταμένων ανι-

σορροπιών μεταξύ πλούσιων και φτωχών χωρών της εποχής του, κατάσταση που χωρίς φόβο διάψευσης μπορούμε να πούμε ότι, τουλάχιστο, έχει παραμείνει η ίδια αν δεν έχει χειροτερέψει. Σκοπός του είναι να ευαισθητοποιήσει και να διεγείρει την υπευθυνότητα όλων και να ωθήσει άτομα και κοινωνικές ομάδες και θεσμούς σε "μια χειροπιαστή δράση για μια σφαιρική, ολοκληρωμένη και αλληλέγγυα ανάπτυξη του ανθρώπου και της ανθρωπότητας".

Η βαρύτητα αυτής της Εγκυκλίου φαίνεται από το γεγονός είναι ότι οι δι-

δοχοί του πάπα Παύλου του 6ου, Ιωάννης Παύλος ο 2ος, Βενέδικτος 16ος και Φραγκίσκος, επανειλημμένως αναφέρονται και παραπέμπουν σ' αυτή την εγκύκλιο, ιδιαίτερα ο τελευταίος ο οποίος δεν παύει να επιστά την προσοχή όλων στην ανάγκη της ανάπτυξης "μιας υπεύθυνης και συγκεκριμένης δράσης μακριά από κάθε μορφής καταπίεση, για να αποφευχθεί το σκάνδαλο των κραυγαλέων ανισοτήτων, και αυτό δεν πρέπει να αποβλέπει μόνο στο ότι όλοι πρέπει να απολαμβάνουν τα αγαθά, αλλά ακόμη περισσότερο στην άσκηση

της εξουσίας. Στην πραγματικότητα, ενώ σε ορισμένες περιοχές μια ολιγαρχία απολαμβάνει έναν εκπυσμένο πολιτισμό, το υπόλοιπο του φτωχού πληθυσμού όχι μόνο στερείται σχεδόν όλων δυνατοτήτων προσωπικής πρωτοβουλίας και ευθύνης αλλά, και συχνά, αναγκάζεται να ζει σε συνθήκες ζωής και εργασίας ανάξια του ανθρώπινου προσώπου». Τα λόγια αυτά του σημερινού πάπα Φραγκίσκου δεν είναι τίποτα άλλο από τον αντίπαλο των λόγων του Παύλου του 6ου όταν, στην αναφερόμενη Εγκύκλιο του, έγραφε: "κάθε χριστιανός και κάθε Κοινότητα είναι καλεσμένοι να είναι εργαλεία του Θεού για την απελευθέρωση και την πρόοδο των φτωχών ώστε και αυτοί να μπορέσουν ενσωματωθούν ολοκληρωτικά στην κοινωνία".

Η Δεύτερη Οικουμενική

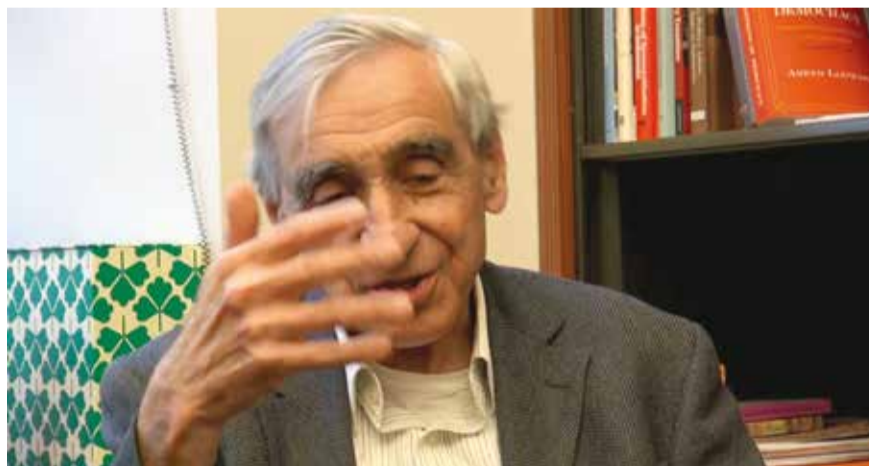
Σύνοδος στο Βατικανό υπογραμμίζει ότι «εκείνο που προέχει στην κοινωνική ανάπτυξη είναι ότι πρέπει να λειτουργεί προς όφελος του προσώπου και την απόλυτη προτεραιότητα έχει το ανθρώπινο πρόσωπο και μετά τα πράγματα και όχι το αντίστροφο».

Το κατεξοχήν κριτήριο της πολιτιστικής, κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης της κοινότητας, λέει ο Παύλος VI πρέπει να είναι εκείνο που «επιτρέπει στον άνθρωπο να έχει μια ζωή όσο περισσότερο ως άνθρωπος».

Η πρόοδος και η ανάπτυξη ενός λαού, μιας οικογένειας ή ενός προσώπου «δεν μπορεί να περιοριστεί σε απλή οικονομική ανάπτυξη» έτσι ώστε μια κοινότητα, μια οικογένεια, ένα άτομο να «περνά καλά» αλλά αυτό, το «να περνά καλά», να καλύπτει όλο το εύρος των δυνατοτήτων και την ελευθερία η οποία εγγυάται μια αυθεντική ηθική, κοινωνική, πολιτιστική και πνευματική ανάπτυξη προσώπων και κοινωνικών ομάδων.

Τα Βιβλικά κείμενα με τις πολιτικές ιδέες και αντιλήψεις τους

Ο Ομότιμος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Princeton, Michael Walzer είναι ένας από τα πιο σημαντικούς εν ζωή φιλοσόφους. Θεωρείται μάλιστα ένας από τους κύριους θεωρητικούς του «κοινοτισμού», μια σχολή σκέψης που, στον αγγλοσαξονικό κόσμο, ανταγωνίζεται τα φιλελεύθερα δόγματα. Κάτω από αυτό το πρίσμα είχε και έχει πάντοτε στραμμένο το ενδιαφέρον του σε θρησκευτικά θέματα και θρησκευτικές διδασκαλίες που είναι κομμάτια αναπόσπαστα του δυτικού πολιτισμού. Το πρώτο από τα 30 βιβλία του είχε το τίτλο: "Η Επανάσταση των Αγίων" και είναι αφιερωμένο στους ριζοσπάστες Άγγλους του δέκατου έβδομου αιώνα. Ακολούθησε το: "Εξοδος και Επανάσταση" (1985) που πραγματεύεται την μεταφορά "γη της επαγγελίας" στον πολιτικό λόγο. Η τελευταία του προσπάθεια έχει τον τίτλο: "Η σκιά του Θεού" και είναι η ενδελεχής έρευνα σχετικά με τις πολιτικές αντιλήψεις που είναι παρούσες στην Παλαιά Διαθήκη.

Παραθέτουμε λοιπόν τη συνέντευξη για την παρουσίαση του τελευταίου του κόπου, στην ιταλική εφημερίδα «Avvenire» και στο δημοσιογράφο Davide G. Bianchi.

Κύριε καθηγητά, γιατί τα ιερά κείμενα περιέχουν τόσο συχνά αυτές τις ιδέες και πολιτικές αντιλήψεις;
«Δεν θα έλεγα ότι αυτή η παρατήρηση ισχύει για όλα τα ιερά κείμενα. Σκεφτείτε πχ. τα γραπτά των μυστικιστών, που σαφώς είναι απολιτικά. Ωστόσο,

η Αγία Γραφή είναι ένα ειδικό βιβλίο: είναι μια συλλογή κειμένων -γραμμένα στο πέρασμα 800 χρόνων- και μεταφέρουν τον προβληματισμό σχετικά με την ιστορία και τον πολιτισμό των αρχαίων Ισραηλιτών. Αυτοί έζησαν κάτω από την εξουσία μιας ανεξάρτητης πολιτικής οντότητας -ή μάλλον δύο ανεξάρτητων πολιτικών ενοτήτων: του Βόρειου και του Νότιου βασιλείου του Ισραήλ- οπότε υπάρχει άφθονος χώρος στην Αγία Γραφή για

πραγματείες πολιτικές που τους αφορούν. Επιπλέον, υπάρχουν και τα νομικά κείμενα και τα προφητικά κείμενα που έχουν θρησκευτικό χαρακτήρα, που έχουν και πολιτική χροιά, καθώς επηρεάζουν στενά την πρακτική της δικαιοσύνης. Αυτό που λείπει όμως από την Αγία Γραφή είναι η «θεωρία ή πολιτική φιλοσοφία» που πραγματεύεται τα χαρακτηριστικά των διαφορετικών πολιτικών καθεστώτων ή / και την νομιμοφροσύνη των πολιτών που απαιτείται. Αυτά όπως γνωρίζουμε, είναι μια εφεύρεση των Ελλήνων.»

Το τελευταίο σας βιβλίο «Στη σκιά του Θεού», ανοίγει με ένα κεφάλαιο αφιερωμένο στην έννοια της «συμμαχίας -διαθήκης». Ποια είναι η σημασία του και ποιος ο ρόλος που είχε στην αυγή της αμερικανικής ιστορίας;

«Η βιβλική συμμαχία-διαθήκη όπως περιγράφεται στο βιβλίο της Εξόδου είναι ένα είδος συνθήκης-συμφωνίας που υπογράφει ο λαός του Ισραήλ με το Θεό του. Πρόκειται για μια "υπό
συνέχεια στη σελ. 4

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ
ΕΞΟΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΣΕ ΑΠΑΝΩ ΜΕΡΙΑ
ΚΑΙ ΑΛΗΘΙΝΗ**

Ιούλιος - Αύγουστος 2017
- Αγίας Άννας στην Αληθινή, Τετάρτη 26 /7 στις 7.00 μ.μ.
- Αγίου Παντελεήμονα στο Παπούρι, Πέμπτη 27 /7 στις 7.00 μ.μ.
- Παναγίας των Αγγέλων στη Σκορδιά, Τετάρτη 2/8 στις 7.00 μ.μ.
- Παναγίας στην Χαλανδριανή, Τρίτη 15/8 στις 10.30 π.μ.
- Αγίου Ιωάννη στο Σύριγγα, Τετάρτη 16/8 στις 7.00 μ.μ.
- Αγίου Ιωάννη στο Πλατύ Βουνί, Παρασκευή 18/8 στις 7.00 μ.μ.
- Καρδιανής στο Μύττακα, Κυριακή 20/8 στις 6.30 μ.μ.
- Αγίου Γεωργίου στον Κάμπο, Τετάρτη 23/8 στις 7.00 μ.μ.
- Αγίου Ιωάννη στην Αληθινή, Τρίτη 29/8 στις 6.30 μ.μ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙ

ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ

Αγ. Ιακώβου στην Πέτρα

25 Ιουλίου στις 7,30 μ. μ.
Αρχιερατική Θ. Λειτουργία.

ΠΑΝΗΓΥΡΙ

**ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ
ΣΤΟ ΦΟΙΝΙΚΑ**

- 24, 25 /7/2017 Λειτουργία και Δέηση προετοιμασίας στις 7μμ
- 26/7/2017 Πανηγυρικός Εσπερινός της παραμονής στις 7μμ
- 27/7/2017 Ημέρα Πανηγυρικού Εορτασμού Αγ. Παντελεήμονος 8.00 πμ Θ. Λειτουργία 7.00 μμ Πανηγυρική Αρχιερατική Θ. Λειτουργία που θα ολοκληρωθεί με την λιτάνευση της Εικόνας του Αγ. Μάρτυρα Παντελεήμονος.

Από το Φιλανθρωπικό Έργο της Καθολικής Εκκλησίας της Ελλάδος Με την Στοργή και την φροντίδα της Κάριτας (Αγάπη).

Νέο Κοινωνικό Κέντρο "Social Spot" της Κάριτας Ελλάς στον Νέο Κόσμο

Στις 17 Ιουλίου 2017 η Κάριτας Ελλάς άρχισε να λειτουργεί το Κοινωνικό Κέντρο "Caritas Social Spot" στην περιοχή του Νέου Κόσμου (Ρενέ Πλώ 2Α), στην Αθήνα, όπου θα πραγματοποιούνται κοινωνικές δραστηριότητες για τις κοινότητες προσφύγων και μεταναστών.

**15ήμερη έκδοση
Έτος ίδρυσης 1966
Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός
Ποσειδωνία Τ.Θ.: 1104
84100 Σύρος
τηλ./fax: 22810 42557
e-mail: enoriakes.kampanes@gmail.com**

**IBAN: GR09 0171 6730 0066 7313 6181 951
Επιταγές: Αντωνία Ρούσου
Μάννα, Κουρούπι - 841 00 Σύρος**

ΤΕΛΕΣΑΝ ΤΟ ΓΑΜΟ ΤΟΥΣ

- Ο Σεβαστιανός Αντ. Ρούσσος και η Μαρία Δ. Ντακουρά, την 1/7/2017 στη Ι.Ν. Φανερωμένης
- Η Κάντια Ρούσου και ο Σώζων Παρασκευάς την 1/7/2017 στον Εν. Ναό Αγ. Παντελεήμονα
- Ο Ιωσήφ Ρούσσος και η Ευσταθία Σχίζα, την 1/7/2017, στον Εν. Ναό Ευαγγελιστρίας.
- Ο Γεώργιος Πρίντζης και η Μαρίνα Χειρίδου - Κωνσταντίνου την 8/7/2017 στον Ι. Ν. Φανερωμένης
- Ο Γιάννης Ρούσσος και η Κλεάνθη Ιωσήπου την 9/7/2017 στον Ι. Ν. Φανερωμένης

ΈΛΑΒΑΝ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

- η Ευδοξία - Ήβη του Βουτσίνου Γεωργίου και της Ξανθάκη Αντωνίας στον Εν. Ναό Αγ. Παντελεήμονα στις 27/5/2017
- ο Αντώνιος του Ιωσήφ Ρούσου και της Ευσταθίας Σχίζα, στον Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας στις 1/7/2017

ΑΠΕΒΙΩΣΑΝ

- Η Μαρία Πρέκα στις 11/7/17, ετών 87, στην Άνω Σύρο.
- Ο Αντώνιος Αντωνίου Πρίντζης (Μάνης), στις 8/7, ετών 81, στην Αθήνα
- Ο Πέτρος Ιωαν. Πρίντζης, των 86 στο Μάννα στις 3 Ιουλίου

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Γεωργίου Π. Ρούσου (Νάπου), εκταφή, στο παρεκκλήσιο Κοιμητηρίου Γαλησσά στις 28/7/2017 στις 6.30μμ.
- Αδ. Στεφάνου Δουράτσου, εκταφή στο παρεκκλήσιο Καθ. Κοιμητηρίου Ερμούπολεως στις 7/8/2017 στις 7.00μμ.

Το Κέντρο εντάσσεται στο Πρόγραμμα «Μετάβαση» -Συμμετοχή, Ενδυνάμωση και κοινωνική ένταξη των προσφύγων / μεταναστών στην Ελλάδα.

Βασικός στόχος των σχεδιαζόμενων δράσεων είναι να μετριάσει την ψυχολογική επιβάρυνση των προσφύγων και μεταναστών με την παροχή κοινωνικής υποστήριξης συμπεριλαμβανομένων κοινωνικών, εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων και δραστηριοτήτων ενσωμάτωσης σε γειτονίες της Αθήνας. Το Κέντρο θα λειτουργεί καθημερινά Δευτέρα έως Παρασκευή

09:00 – 18:00 (Τηλ. Επικοινωνίας 213-0909940).

Οι υπηρεσίες που θα παρέχονται στους ωφελούμενους είναι:

- Κοινωνική Υπηρεσία
- Νομική Υπηρεσία
- Εκπαιδευτικά προγράμματα (μαθήματα ελληνικών και αγγλικών)
- Πρόσβαση στο Ίντερνετ για επικοινωνία με τις υπηρεσίες ασύλου
- Υλοποίηση υπηρεσιών επαγγελματικού προσανατολισμού και συμβουλευτικής
- Παρακολούθηση εκπαιδευτικών σεμιναρίων
- Διευκόλυνση της προσαρμογής και ένταξης στην

ΔΩΡΕΕΣ

Εις μνήμη

- Ιακώβου και Γεωργίου Βαρθαλίτη, η σύζυγος και μητέρα Αικατερίνη, 50 € στο Καθολικό Κοιμητήριο Ερμούπολης
- Γεωργίου Ρούσου (Φάσολα), αντί στεφάνι, η οικογένεια Νικηφόρου και Κατίνας Ρούσου, 50€ στην Κάριτας Σύρου.
- Το Ενοριακό Συμβούλιο Αγ. Σεβαστιανού, εις μνήμην του Γεωργίου Ρούσου (Φάσολα) πατέρα του πρώην εφημερίου π. Νίκου Ρούσου στο σύλλογο αιμοδοσίας Σύρου 100 €
- Αντωνίου Αντ. Πρίντζη-Μάνη, η σύζυγος και τα παιδιά Γεωργία Νικολέτα και Άννα στο Κοιμητήριο Φοίνικα 50 €

- Αντωνίου Αντ. Πρίντζη-Μάνη, η οικ. Σιδερά και Άννας Δουράτσου στο Κοιμητ. Φοίνικα 50 €
- Των τεθνεότων της οικογένειάς τους, η οικ. Πατελή και Γεωργίας Φρέρη στον Ε.Ν αγ. Παντελεήμονος 50 €

**ΑΛΛΕΣ ΔΩΡΕΕΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ
ΤΟΥ Ε.Ν. ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ**

Ζαρίκος Μιχαήλ 50€
Ανώνυμος 50 €
Ανώνυμος 1000€
Εις μνήμη Ιωσήφ και Ανεζιάς Πρίντζη τα παιδιά τους 350 €
Οικ. Νικολ. Ισ. Πρίντζη 50 €
Γαδ Νικόλαος εις μνήμη Γεωργίας Κουγιουτάκη 30€
Για το Ε.Ν. Αγίου Πετρού
Ιωάννης Αντ. Πρίντζης εις μνήμη της

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

**Η Καθολική Επισκοπή Σύρου
και η «Κίνηση Καθολικών Επιστημόνων
και Διανοούμενων Ελλάδος»**

σας προσκαλούν

στις επετειακές εκδηλώσεις για τα 400 χρόνια
από το μαρτυρικό θάνατο του επισκόπου Σύρας

Ιωάννη Ανδρέα Κάργα

(Βερετία, 11 Νοεμβρίου 1560 - Σύρος, 17 Οκτωβρίου 1617)

Αδελφίστου Ιωάννας 50€
Πρίντζης Τζ. Νικόλαος 20€
Αννέτα Ιωάν. Ρηγούτσου εις μνήμη Δημητρίου Ιωσ. Πρίντζη 80€
Αγνή Ιωάννου Πρίντζη 75€
Για το Κοιμητήριο Ποσειδωνίας
- Μαρία Γεωργ. Πρίντζη εις μνήμη του Αδελφού της Γεωργίου 30€
- Οικ. Ιωάννου Νικ. Ρούσου εις μνήμη του Αδελφού του Πέτρου 100€
- Γρηγόρης και Γεώργιος Δουράτσος 100€
**Για τον Ε. Ν ΙΕΡΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ Γαλησσά**
Μαρία Κοσμ. Παλαιολόγου 50€
Για Εν. Καμπάνες
Ανώνυμος 10€
Γρυπάρης Νικήτας 20€

Στη δομή φιλοξενίας της Κάριτας Ελλάς στις Σέρρες

Την Τετάρτη 5 Ιουλίου 2017 άρχισαν οι ομαδικές δραστηριότητες της Κάριτας Ελλάς στη Δομή Φιλοξενίας στις Σέρρες.

Κέντρο ακροάσεων της Κάριτας Τήνου

Νέος χώρος ακροάσεων της Κάριτας Τήνου σε κατασκευαζόμενο κτίριο. Αναμένοντας την ολοκλήρωση των έργων στο νέο κτίριο, άρχισε την λειτουργία του, το νέο κέντρο ακροάσεων της τοπικής Κάριτας της Τήνου σε ένα ωραίο αλλά προσωρινό χώρο, προκειμένου να εξυπηρετήσει τους κατοίκους του νησιού που σπεύδουν στην Κάριτας Τήνου για να μιλήσουν, να μοιραστούν το πρόβλημά τους, να λάβουν συμβουλές, ψυχοκοινωνική στήριξη και οτιδήποτε άλλο έχουν ανάγκη και η οργάνωση μπορεί να προσφέρει.

Δομή φιλοξενούμενων Επανομής

1- Γιορτή για το τέλος του Ραμαζανιού

Η ομάδα της Κάριτας Ελλάς οργάνωσε στη δομή

φιλοξενίας της Επανομής γιορτή για το τέλος του Ραμαζανιού. Όλοι οι φιλοξενούμενοι γιόρτασαν, μαγείρεψαν παραδοσιακές συνταγές, επιμελήθηκαν τη μουσική και τη διακόσμηση και οργάνωση του χώρου. Έφαγαν, διασκέδασαν, συζήτησαν, χόρεψαν και βρέθηκαν πιο κοντά ο ένας με τον άλλον.

Συνάμα σε συνεργασία με δύο Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (RTI και IsraAid), οργανώθηκαν δραστηριότητες για τα παιδιά, με παιχνίδια, ζωγραφική, χορό και πολλά διαδραστικά δράματα, που γέμισαν τα παιδικά προσώπια με μεγάλα χαμόγελα..

2- Στην Επανομή καμάρι όλων είναι ο λαχανόκηπος

Ξεκίνησε από ένα μικρό παρτέρι, έγινε μπιστόνι και τώρα επεκτείνεται, χάρη στο μεράκι των φιλοξενούμενων και του προσωπικού της Κάριτας Ελλάς. Τον φροντίζουν με περισσότερη φροντίδα και εκείνος με χαρά τους παρέχει τους καρπούς του μόχθου τους.

16η Τακτική Κυριακή

Ανάγνωσμα από κατά Ματθαίο αγ Ευαγγέλιο (Μτ 13,24-43)

Τα στάχια και τα ζιζάνια : ένα παράδειγμα καθολικής ανεκτικότητας (ανοχής)

Οι εργάτες της παραβολής έσπειραν τον καλό σπόρο που τους έδωσε το αφεντικό στο χωράφι και, τώρα, διαπιστώνουν ότι, μαζί με τα στάχια αναπτύσσονται και ζιζάνια και του προτείνουν: «Θέλεις, λοιπόν, να πάμε και να τα μαζέψουμε;» Κι εκείνος είπε: « Όχι, μη τυχόν και ενώ μαζεύετε τα ζιζάνια ξεριζώσετε μαζί τους και το σιτάρι. Αφήστε να μεγαλώσουν και τα δυο μαζί μέχρι το θερισμό. Και στον καιρό του θερισμού θα πω στους θεριστές: Συγκεντρώστε πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα σε δεμάτια και να τα κάψτε, ενώ το σιτάρι συγκεντρώστε το στην αποθήκη μου».

Το αφεντικό δείχνει να είναι υπομονετικό και ανεκτικό, ενώ οι εργάτες του εμφανίζονται ανυπόμονοι, αυστηροί και μη ανεκτικοί. Ο βίαιος άνθρωπος, που βρίσκεται μέσα

στον καθένα μας, συνήθως είναι και ανώριμος και φοβάται εκείνο που ο ίδιος κρίνει αρνητικά, και εκτιμά ότι αυτό πρέπει να καταστραφεί μη τυχόν και βλάψει ό,τι εκείνος κρίνει καλό. Ο Θεός όμως λέει "στην εικόνα του", που είναι ο άνθρωπος : « έχε υπομονή, μην είσαι απότομος και βίαιος, δείξε μακροθυμία και γενναιοδωρία. Μόνον έτσι μπορείς να γίνεις ικανός για μεγάλα πράγματα και να υπηρετήσεις μεγάλα ιδεώδη, όχι εκβιάζοντας και εξωθώντας τα πράγματα στα άκρα».

Την εποχή του Ιησού υπήρχαν αρκετοί που πίστευαν ότι, αν εξανάγκαζαν τον λαό να γίνει ένα «έθνος άγιο», σχεδόν θα εξανάγκαζαν τον Μεσσία να φανερωθεί για να τιμωρήσει τους εχθρούς του λαού. Αντίθετα, ο Ιησούς, όχι μόνο δεν περιθωριοποιεί τους αμαρτωλούς, αλλά πηγαίνει να τους συναντήσει. Υπογραμμίζει ότι το καλό και το κακό θα συνυπάρχουν, όχι όμως ότι το ένα είναι ίδιο πράγμα με το άλλο. Πρέπει να δοθεί σε όλους μια ευκαιρία για μετάνοια. Το καλό θα

ξεχωρίσει από το κακό μόνον όταν η ανθρώπινη ιστορία ολοκληρωθεί και μόνον τότε τα πράγματα θα ξεκαθαρίσουν. Αυτό είναι έργο του Θεού και όχι των ανθρώπων. Οι δύο ενδιάμεσες παραβολές, η παραβολή του σπόρου του σιναπιού και του προζυμίου είναι η απάντηση στην απορία που γεννούσε η δράση και η διδασκαλία του Ιησού σχετικά με την έλευση της Βασιλείας του Θεού, δηλαδή πώς ένα κίνημα με τόσο ταπεινές και ασήμαντες καταβολές έχει την αξίωση να ευοδωθούν οι κόποι του. Οι παραβολές αυτές τονίζουν την αντίθεση μεταξύ της άσημης και της φαινομενικά, χωρίς προοπτική αρχής: ο Ιησούς είναι γόνος μιας οικογένειας ξυλουργών, που πέθανε εκτελεσμένος πάνω σ' ένα σταυρό, οι δε μαθητές

είναι οι φοβισμένοι και αμόρφωτοι εργάτες της γης ή της θάλασσας γύρω από τη Γαλιλαία και όμως το μεγαλείο της Βασιλείας του Θεού, που ήδη από τώρα ταπεινά και σιωπηλά διενεργείται, θα δώσει πλούσιους και επιβλητικούς καρπούς.

Το ίδιο συμβαίνει και στις μέρες μας. Η Εκκλησία παλεύει για να επιβιώσει μεταξύ χιλίων όσων προβλημάτων και αδυναμιών, εσωτερικών και εξωτερικών. Τότε, και τώρα, ο Ιησούς διδάσκει: «έχετε εμπιστοσύνη στο Λόγο του Θεό που ενεργεί ως προζύμι και καρποφορεί όπως ο σπόρος γιατί Αυτός θα επικρατήσει και δεν χρειάζεται κανείς να τον υπερασπιστεί, μόνο να δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες».

17η Τακτική Κυριακή

Α΄ Κύκλος - Ανάγνωσμα από το κατά Ματθαίο Αγ. Ευαγγέλιο (Μτ 13,44-52)

Η Βασιλεία του Θεού είναι η μεγάλη ευκαιρία του ανθρώπου

Οι παραβολές του Ιησού κάνουν την καθημερινότητα του ακροατή διαυγή ώστε να τον αφήνουν να δει την παρουσία του Θεού στο βάθος, πίσω από τα φαινόμενα. Οι δύο πρώτες σημερινές παραβολές "του κρυμμένου θησαυρού" και του "πολύτιμου μαργαριταριού" μοιάζουν και σκοπό έχουν, να βεβαιώσουν τον ακροατή ότι η Βασιλεία του Θεού, κάποια στιγμή, είτε πηγαίνει εκείνη σε συνάντηση αυτού που την αναζητά, -η τυχαία ανακάλυψη του θησαυρού- είτε είναι ο καρπός μιας επίμονης αναζήτησης : «ένας έμπορος που αναζητά όμορφα μαργαριτάρια, κι όταν βρει ένα πολύτιμο μαργαριτάρι...». Όμως ούτε στη μια ούτε στην άλλη περίπτωση δεν έχει γίνει ακόμη "κτῆμα". Για να γίνει "κτῆμα" αυτό που την αναζητά, απαιτεί από αυτόν μια άμεση και οριστική απόφαση, μια απόφαση ριζική, η οποία αφορά όλη τη μέχρι τότε ύπαρξή του: "...πηγαίνει πουλά όλα όσα έχει και

αγοράζει, το χωράφι ή το ένα μαργαριτάρι" που αξίζει όλα όσα προηγούμενα είχε στην κατοχή του αγαθά. Είναι μια ενέργεια ολικής αναπροσαρμογής, επειδή ξέρει ότι η καινούργια αντίληψη ζωής, θα αντικαταστήσει αυτήν που είχε προηγουμένως και αυτή η νέα αντίληψη είναι ανώτερη της προηγούμενης. Όμως μια τέτοια χειρονομία μπορεί να εκτιμηθεί μόνο εκείνος που 'συνάντησε', 'εκτίμησε' και 'αποδέχθηκε', τη Βασιλεία του Θεού, διαφορετικά, από τους περισσότερους αυτή κρίνεται παράλογη.

Το πρώτο αποτέλεσμα μιας τέτοιας συνάντησης - αποδοχής της Βασιλείας, είναι η χαρά.

Η Βασιλεία του Θεού είναι απαιτητική, αλλά όταν κάποιος την κάνει δεκτή τον ανταμειβει, γι' αυτό και αξίζει τον κόπο κάποιος να επιμένει στην αναζήτησή της και να μην φείδεται θυσιών προκειμένου να την αποκτήσει.

Πρωταγωνιστές των δύο παραβολών, δεν είναι αυτός που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο πέφτει επάνω στο θησαυρό, ούτε όμως και ο έμπορος που αναζητά μαργαριτάρια και βρίσκει το ένα και μοναδικό. Πρωταγωνιστές είναι ο θησαυρός και το μαργαριτάρι, που η ανακάλυψή τους προκάλεσε τη ριζοσπαστική αλλαγή. Το ευαγγέλιο μπορεί να είναι απαιτητικό, αλλά ξεδιπλώνεται μέσα στο πλαίσιο του ανθρώπινου. Η Βασιλεία είναι του Θεού αλλά προορίζεται για τον άνθρωπο.

Η Βασιλεία του Θεού είναι κρυμμένη στη ζωή μας που είναι το χωράφι όπου βρίσκεται ο θησαυρός ή το μαργαριτάρι. Κανείς δεν ξέρει τι κρύβει η ζωή μας παρά μόνο αν κάποιος ψάξει, και είναι βέβαιο ότι στη ζωή του καθενός υπάρχει ένας θησαυρός. Η ζωή του καθενός είναι ένας θησαυρός και ένα μαργαριτάρι.

Η τελευταία παραβολή, του "δίχτυου που ρίχθηκε στη θάλασσα", παίρνει την εικόνα της από την καθημερινότητα των ψαράδων της λίμνης της Γαλιλαίας. Ο ψαράς μόνο στο τέλος, όταν πια ανασύρει το δίχτυ ξέρει τι έπιασε και όχι πριν, δεν μπορεί να διαλέξει τι θα πιάσει στο δίχτυ. Τότε μαθαίνει τι αξίζουν οι κόποι του, γιατί ό,τι πιάσει το δίχτυ είναι πάντα αξιόλογο. Χρειάζεται και γίνεται διαλογή, φανερώνεται το πραγματικά καλό και το πραγματικά κακό. 'Εν Ζωή' πριν από το τέλος, υπάρχει η συνύπαρξη του καλού και του κακού, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν την ίδια αξία.

Ο Ιησούς δεν συνηθίζει να εξηγεί τις παραβολές του. Συνήθως ολοκλήρωνε λέγοντας "όποιος έχει αυτιά ας ακούει". Σαν να έλεγε σ' αυτούς που τον άκουγαν: «τώρα προσπαθήστε να καταλάβετε.» 'Αφηνε ανοικτό το νόημα της παραβολής και ήταν πεπεισμένος ότι οι ακροατές του ήταν ικανοί να καταλάβουν, ξεκινώντας από την εμπειρία τους, μιας και οι παραβολές του ήταν ιστορίες της καθημερινότητάς τους τότε, και της δικής μας,

σήμερα. Μια παραβολή καθιστά τους ακροατές του Ιησού συμμετοχούς στο ξεδίπλωμα της αφήγησης και του νοήματος που μεταφέρεται μέσα απ' αυτήν.

Ο Ιησούς ολοκληρώνει τη διδασκαλία με ένα σύντομο διάλογο : «Τα καταλάβατε όλα αυτά;». Του λένε: «Ναι», και καταλήγει πάλι με μια μικρή παραβολή : «Κι εκείνος τους είπε: Γι' αυτό, κάθε γραμματέας που δίδαχθηκε για τη βασιλεία των ουρανών, μοιάζει με έναν οικοδεσπότη, ο οποίος βγάζει από το θησαυρό του νέα και παλαιά».

«Τα παλαιά» είναι όλες αυτές οι καθημερινές εμπειρίες, που ο Ιησούς χρησιμοποιεί για να μας κάνει να προσεγγίσουμε τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού. Χρησιμοποιεί τις ίδιες παραβολές που χρησιμοποιήθηκαν κατά κάποιο τρόπο και από τους προηγούμενους του Ιησού, όμως δεν είπαν τίποτα σε μερικούς, όπως συμβαίνει ακόμη και σήμερα. Και στις μέρες μας, οι παραβολές του Ιησού συνεχίζουν να μην μπορούν να φανερώσουν τίποτα σε κάποιους. Αυτό οφείλεται, όχι στο ότι οι ακροατές δεν "έχουν σπουδάσει" ή στην έλλειψη εμπειριών της ζωής τους, αλλά στο ότι εξακολουθούν να αντιμετώπιζουν τη ζωή επιφανειακά, συνεχίζουν να μην να εμβαθύνουν τις εμπειρίες τους και να μην τις αξιοποιούν, και έτσι δεν γεύονται τη χαρά να είναι η ζωή τους ένας θησαυρός. π.ιμ

6 Αυγούστου 2017

Από το κατά Ματθαίο Άγιο Ευαγγέλιο Μτ. 17,1-9

Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρα Χριστού

Το κατά Ματθαίο ευαγγέλιο μας δείχνει ότι ο Ιησούς εκτιμά τους μαθητές του και τους παίρνει στα σοβαρά. Δεν τους τρέφει με αυταπάτες αλλά τους φανερώνει την αλήθειά Του με όλη της τη βαρύτητα, τους προειδοποιεί για το επικείμενο πάθος και τον θάνατό του (Μτ 16,22). Αυτό, όχι μόνο ταραξίζει τους μαθητές του

Ιησού, αλλά και τους αποπροσανατολίζει και κλονίζει την πίστη τους.

Ο Ιησούς δεν είναι Εκείνος που προσφέρει τους μαθητές στο δώρο της

Πίστεως μόνον με την διδασκαλία του, ως ένα σπόρο, αλλά και με την ζωή του τους μπει στην ζωή της χάρις του Θεού. Είναι εκεί κάθε στιγμή ως

πηγή, στήριγμα και βοήθεια της πίστης που προσφέρει. Βοηθά εκείνον που αποδέχεται αυτό το δώρο να ανοίξει τις πόρτες της ύπαρξής του ώστε

να οδηγήσει την πίστη του στην καρποφορία και να γίνει καθημερινή ζωή. Χρειάζεται δύναμη, κουράγιο, υπομονή, επιμονή, αγάπη και πάνω απ' όλα

προσευχή όχι μόνο εκ μέρους του αποδέκτη, δηλ. του μαθητή, του πιστού, αλλά και εκ μέρους του δωρητή και κήρυκα.

Το ευαγγέλιο μας δι-
συνέχεια στη σελ. 4

Τα Βιβλικά κείμενα με τις πολιτικές ιδέες και αντιλήψεις τους

συνέχεια από σελ. 1

όρους συμφωνία”, έτσι αν το Ισραήλ μείνει πιστό στους νόμους που του έδωσε ο Θεός, θα χαίρει ειρήνης και ευημερίας στην Γη της Επαγγελίας. Η Συμφωνία αυτή είναι, επίσης, μια συμφωνία μεταξύ των Ισραηλιτών, στο εσωτερικό τους, έτσι ώστε να ζήσουν σύμφωνα με ορισμένους νόμους. Σε αυτήν την τελευταία διάστασή της, η βιβλική συμμαχία- διαθήκη είναι το πρότυπο του «κοινωνικού συμβολαίου» για το οποίο μίλησαν ευρέως οι φιλόσοφοι του δέκατου όγδοου αιώνα και οι πρώτοι αμερικανοί έποικοι. Στην ερμηνεία της διαθήκης, έδιναν την έννοια ενός κοσμικού συμφώνου το οποίο νομιμοποιείται από τη συγκατάθεση των κυβερνώντων. Σε ότι αφορά τους νόμους του Θεού, και για τις πολλές δυνατότητες που ανοίγονταν στους σύγχρονους στο να συναινέσουν σ’ αυτά που ορίζονται από την Αγία Γραφή, είναι ένα πρόβλημα που οι φιλόσοφοι του «κοινωνικού συμβολαίου» (Hobbes, Locke, Rousseau, Puffendorf κλπ) με πολύ περισκεψη απέφυγαν να διαπραγματευτούν.»

Στη Βίβλο βρίσκουμε την περιγραφή μιας ατέλειωτης σειράς πολέμων, γιατί η βία κατέχει τόσο πολύ

χώρο; Κατά την άποψή σας, προκύπτει μια εβραϊκή και χριστιανική ερμηνεία «ιερού πολέμου»;

«Όλες οι μονοθεϊστικές θρησκείες -του Ιουδαϊσμού, του Χριστιανισμού και του Ισλάμ- παρήγαγαν διδασκαλίες για να δικαιολογήσουν τον “ιερό πόλεμο” τη “ τζιχάντ”, ή τις σταυροφορίες, υποστηρίζοντας ουσιαστικά ότι σ’ αυτούς τους πολέμους συναινεί ο ίδιος ο Θεός, έτσι που οι στρατιώτες που πολεμούσαν, σε προσωπικό επίπεδο, έπρεπε να θεωρούνται προφήτες και ιεροκήρυκες. Παράλληλα, στο εσωτερικό τους, οι μονοθεϊστικές θρησκείες που προανέφερα έχουν επίσης παραγάγει την οξεία κριτική εναντίον της έννοιας του «ιερού πολέμου». Για παράδειγμα, η θεωρία του «δίκαιου πολέμου» -που στην πραγματικότητα είναι η αντίθεση στην ιδέα του «ιερού πολέμου»- είναι μια συγκεκριμένη Καθολική δημιουργία, που αναπτύχθηκε στην Ισπανία τον δέκατο έκτο αιώνα από τον Francisco de Vitoria και Francisco Suarez. Ο τελικός σκοπός όλων αυτών μελετών, που αναφέρονται ανοικτά στην πατερική και στην σχολαστική παράδοση, είναι να απορριφθεί κάθε ιδέα ότι θα

μπορούσε να γίνουν πόλεμοι για θρησκευτικούς σκοπούς.»

Και σε σχέση με τη βία που είναι παρούσα στο βιβλικό κείμενο;

«Φτάνουμε και σ’ αυτό. Στο βιβλικό κείμενο αναφέρονται πολλοί πόλεμοι, αυτό συμβαίνει επειδή το Ισραήλ ήταν μέρος της Αρχαιότητας και όπως έχουμε μάθει από τα βιβλία της Ιστορίας στο σχολείο, ο αρχαίος κόσμος ήταν πλούσιος σε βία, μιας και ο πόλεμος ήταν ένας συνήθης τρόπος διεξαγωγής της πολιτικής. Φυσικά το μεγαλύτερο μέρος των πολέμων που περιγράφονται στη Βίβλο δεν είναι «ιεροί πόλεμοι» με τη στενή έννοια του όρου, είναι πολιτικές πράξεις με ιμπεριαλιστικούς ή αμυντικούς στόχους. Ωστόσο δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, στην Αγία Γραφή βρίσκουμε εξαιρετικά σημαντικές περιγραφές και διατριβές υπέρ της ειρήνης και γιορτές της ιδέας της ειρήνης, για παράδειγμα, στο βιβλίο του Ησαΐα».

Ας παραμείνουμε ακόμη για λίγο στην έννοια του «δίκαιου πολέμου»: είστε γνωστός για την προσπάθειά σας να επικαιροποιήσετε το προφίλ αυτής της έννοιας ώστε να γίνει εφικτή η ένταξή της στις πτυχές της σύγχρονης πολιτικής. Ποια είναι η αντίληψή σας για τον «δίκαιο πόλεμο»;

«Το βιβλίο μου με τίτλο : “ Πόλεμοι δίκαιοι και άδικοι” του 1977 ήταν μια κοσμική, δηλαδή μη θρησκευτική, λαϊκή εκδοχή της παλαιάς Καθολικής θεωρίας του “Δίκαιου πολέμου”. Είναι πολύ δύσκολο τώρα, στα πλαίσια μιας συνέντευξης, να εξηγηθεί εδώ με λίγα λόγια ο πυρήνας του επιχειρήματός μου είναι ότι είναι νόμιμοι οι πόλεμοι για αυτοάμυνα ή για την υπερασπισση των τρίτων (σκεφτείτε εκείνους που είναι εκτεθειμένοι στον κίνδυνο της σφαγής, όπως στην Καμπότζη και στην Ρουάντα). Από ηθική άποψη αυτοί είναι οι πόλεμοι που μπορεί και -κατά κάποιο τρόπο- θα πρέπει να διενεργηθούν. Η θεωρία του «δίκαιου πολέμου», στη συνέχεια, καθορίζει τους κανόνες με τους οποίους θα πρέπει να διεξάγονται αυτοί οι πόλεμοι εν προκειμένω είναι κεντρική επιδίωξη και ευθύνη η ασφάλεια και η ασυλία που πρέπει να είναι εγγυημένες για τους αμάχους. Με άλλα λόγια, η πρόθεσή μου δεν ήταν φιλοσοφική μόνο, γιατί είχε ως στόχο να προσφέρω στους πολίτες των δημοκρατικών καθεστώτων τα εργαλεία διάκρισης και κρίσης για να μπορέσουν να εκτιμήσουν την ηθική νομιμοποίηση των πολέμων που διεξάγονται από τους κυβερνήτες τους.»

Επιμέλεια π.ιμ

συνέχεια από σελ. 3

ηγείται ότι ο Δάσκαλος πήρε το Πέτρο τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη και τους οδήγησε σε ένα ψηλό βουνό, κατά μέρος. Μερικοί ταυτίζουν αυτό το βουνό με το Θαβώρ, άλλοι με το όρος Χερμών. Ο ευαγγελιστής δεν το ονομάζει. Εξ άλλου μας έχει συνηθίσει να σημειώνει ότι ο Ιησούς όταν ήθελε να προσευχηθεί, αποσύρταν σε ένα βουνό. Ο όρος «βουνό» έχει μια συμβολική σημασία ως χώρος προνομίου για

να προσευχηθεί κάποιος.

Η πίστη για να στηριχθεί, για να βαθύνει και να γίνει πηγή σοφίας για κάποιον, ξεκινά από την Αλήθεια της ζωής μας και αφορά ολόκληρη τη ζωή μας της οποίας διαμορφώνει και φωτίζει όλο το νόημά της. Αυτή η Αλήθεια μας προσφέρεται από την χάρη και την αγάπη του Θεού Πατέρα, στο πρόσωπο του Ενσαρκωμένου Γιου, του Ιησού Χριστού, και μας κάνει κοινωνούς του Αγίου

Πνεύματος. Αυτή η Αλήθεια είναι ένα πρόσωπο, ο Ιησούς Χριστός, και η κοινωνία του μαθητή μαζί Του, είναι αυτή που μεταμορφώνει τον χριστιανό και τον καθιστά όχι μόνο αποδέκτη της αλήθειας αλλά και κήρυκα και δωρητή της αλήθειας, έστω και «ως σπόρο», για κάθε αδελφό στην πίστη αλλά και για κάθε πλησίον με τον οποίο συνυπάρχει. Ο χριστιανός, κήρυκας και δωρητής της αλήθειας, δεν μεταδίδει γνώσεις,

Μεταδίδει ζωή και μάλιστα ποιότητα ζωής, όχι εκτός τόπου και χρόνου, αλλά μέσα σε ένα ιστορικό γίνεσθαι. Ο μαθητής του Χριστού καλείται να γίνει άλλος Χριστός για τον πλησίον του.

Στην Μεταμόρφωση του, ο Ιησούς, για να στηρίξει τους μαθητές του που τρικλίζουν και την πίστη τους που κλονίζεται και κινδυνεύει, αποκαλύπτει την Αλήθειά Του για να γίνει η Αλήθειά τους και τη Θεϊκή Αρχή του για

να γίνει η Αρχή τους. Στο πρόσωπο του βλέπουν την Αγιότητα, την Αλήθεια, την Αγάπη, τη Δύναμη, τη Δικαιοσύνη και την Ευσπλαχνία του Πατέρα όπως μαρτυρούν ο Νόμος, ο Μωυσής, ο Ηλίας και οι Προφήτες.

Η αλήθεια είναι Μία. Μπαίνει όμως στην ιστορία στην οποία ενσαρκώνεται και ιστορικοποιείται. Ο κίνδυνος να παρεξηγηθεί και να γίνει αχρονική είναι υπαρκτός. Η Αλήθεια είναι ο Ενσαρκωμέ-

νος Γός και Λόγος του Θεού Πατέρα. Χρειάζεται όμως και να ολοκληρωθεί η ενσαρκωμένη ζωή του Γιου, με την Ανάσταση, για να αποκαλυφθεί σε όλο της το εύρος. Στον καθένα από μας δωρίζεται εφάπαξ αλλά χρειάζεται μια ολόκληρη ζωή για να γίνει κατανοητή, στο μέτρο που ο καθένας μπορεί, και μετά την Ανάσταση θα ολοκληρωθεί και θα σφραγισθεί, όταν η Αλήθεια του Θεού θα είναι «τα Πάντα σε όλους».

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ «ΜΕΤΑ - ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

Ένας καινούργιος όρος μπαίνει σιγά - σιγά στη ζωή μας και μετά την “μετανεωτερικότητα” τώρα έχουμε και την “μετα-αλήθεια”. Είναι ένας όρος όχι άμεσης κατανόησης, τουλάχιστον για τους ανθρώπους του καθημερινού μόχθου και της επιβίωσης. Ο νεολογισμός αυτός πρέπει να εξηγηθεί. Χαρακτηριστικός όρος της χρονιάς 2016, από το λεξικό της Οξφόρδης, το οποίο πρώτο τον χρησιμοποίησε για να προσδιορίσει την μετά-αλήθεια εποχή στον κόσμο, (post-truth world στην Αγγλική γλώσσα, postfaktischen για τη Γερμανική),- δηλαδή έναν κόσμο «όπου τα αντικειμενικά στοιχεία είναι τα λιγότερο σημαντικά για τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης και όπου κυρίαρχο ρόλο έχουν τα συναισθήματα και οι προσωπικές πεποιθήσεις.» Αυτή είναι η εξήγηση που δόθη-

κε από το διάσημο λεξικό της Οξφόρδης. (Για το φιλολογικό της υπόθεσης, τόσο στα αγγλικά όσο και στα γερμανικά το πρώτο συνθετικό είναι η λατινική πρόθεση post «μετά», όπως επίσης αποδίδεται στα ελληνικά και σε όρους όπως ο μεταμοντερνισμός).

Ο Γάλλος δημοσιογράφος Πιερ Ασκή (Pierre Haski παλιός δημοσιογράφος της Liberation που πέρασε από το Γαλλικό Πρακτορείο (AFP) και το Europe 1, συνιδρυτής το 2007 του Rue89 πρόεδρος της οργάνωσης Δημοσιογράφοι Χωρίς Σύνορα (RSF)), στο γαλλικό περιοδικό του OSB της 14/9/16 την έννοια του όρου «μετά -αλήθεια» απλά - απλά την προσδιόριζε ως την « επικίνδυνη τάση των δυτικών δημοκρατιών να μην πιστεύουν στα γεγονότα της πολιτικής συζήτησης, αλλά να

μιλούν για τα φέματα που προβάλλονται με τόσο σίγουρο και πειστικό τρόπο». Ως παράδειγμα της εκστρατείας, μεταξύ τόσων άλλων, αναφέρει την προ του δημοψηφίσματος περίοδο για την παραμονή του Ηνωμένου Βασιλείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την οποία προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι το Λονδίνο δίνει

στην Ευρωπαϊκή Ένωση 350 εκατομμύρια λίρες την εβδομάδα, ποσό που, με το Brexit, θα μπορούσε να κατευθυνθεί στις υπηρεσίες της Εθνικής Υγείας. Η δήλωση αυτή ήταν σαφώς ψευδής, αλλά από τη στιγμή που παρουσιάστηκε στο κοινό γραμμένη στα βρετανικά λεωφορεία έχει γίνει ... αξιόπιστη χωρίς

κάποιος να μπει στον κόπο να ελέγξει την αυθεντικότητα του ισχυρισμού αυτού. Μεγάλο μέρος της προεκλογικής εκστρατείας του Donald Trump περπάτησε αυτό τον δρόμο. Μη πάμε όμως πολύ μακριά, όποιος έχει αυτιά ακούει και όποιος έχει μάτια βλέπει. Ο καθένας μας έχει στο μυαλό του το δικό του όραμα και τις φαντασιώσεις καθώς και κατάλοιπα διαφόρων εμμονών και ιδεοληψιών και τις προβάλει στις συζητήσεις του ή σε διάφορες άλλες ευκαιρίες ώστε να αιτιολογηθεί μία συναισθηματικής βάσης πεποίθηση ως συμπέρασμα δήθεν με λογικό έρεισμα, σε μία διαδικασία που συνήθως τελείται και στους χώρους του Διαδικτύου υποστηρίζοντας “αλήθειες” που οι άλλοι δεν βλέπουν.